

Hard Rock
CAFE

Briefing

Mars 2025
Nr. 134

ms
«A. Pushkin»
2
ВОДОНОС

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Christina Völcker
Harstigen 16, 645 42 Strängnäs
E-post: briefing@sgsresa.se
eller ordforande@sgsresa.se

Adressändringar:

Skickas till Ewa Knutsson
Slalomvägen 37, 461 58 Trollhättan
E-post: medlemsregister@sgsresa.se

Resemästaren:

Vår Resemästare är Lotta Borgiel
Byle, Ekudden 431, 643 94 Vingåker
E-post: resemastare@sgsresa.se

Sista materialdag för nästa nummer är
15 maj 2025.

Annonser:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och
eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar
för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.se
E-post: ordforande@sgsresa.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 350 kr. Familjemedlem 100 kr.
Bankgiro 223-7352

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
076-310 64 36
ordforande@sgsresa.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
070-956 17 92
vice_ordforande@sgsresa.se

Sekreterare:

Bengt Cederfelt
072-209 47 90
sekreterare@sgsresa.se

Kassör:

Ewa Knutsson
0767-96 55 00
kassor@sgsresa.se
medlemsregister@sgsresa.se

Klubbmästare:

Stefan Karlsson
072-189 23 76
klubbmastare@sgsresa.se

Briefingansvarig:

Christina Völcker
076-897 72 78
briefing@sgsresa.se

Resemästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00
resemastare@sgsresa.se

Ledamöter:

Isabel Olesen
+45 613 032 64
ledamot@sgsresa.se
Kerstin Strandskog
076-174 02 62
ledamot@sgsresa.se

Innehåll

4	Ordföranden har ordet	16	TV-program-tips och bok
7	Minnesord Magnus Andersson	17	Resemästarens sidor
8	En biltur på den gröna ön		
10	Tågloff Tyskland-Schweiz
16-27 september 2024		
-

Omslagsbild: Magnus Andersson under föreningens Volgakryssning 2013
Foto: Anders Gezelius

Skickar hälsningar från Panamakanalen. Vi åker från Stilla Havet till Atlanten, mellan San Fransisco och Fort Lauderdale. Det blir strandhugg i Mexico, Guatemala, Costa Rica, Panama och Colombia. Rikligt utbud av mat och dryck samt förströelse.

Kristina och Eric

Bästa vänner och medlemmar i SGS

Anders Gezelius

Som alla säkert vet vid det här laget så har jag kommit fram till att både jag och föreningen mår bäst av att jag inte fortsätter som ordförande för SGS. Det är inget lätt beslut, för föreningen har varit en stor och viktig del av mitt liv under ganska många år. Eva och jag var ju inte med från början även om det känns så och lite lustigt är att en kort tid innan vi blev medlemmar hölls höstmötet 1993 på Ånnaboda Fritidsgård. Vi bodde då i Garphyttan, som ligger så nära att vi nästan kunde ha hört programpunkterna om vi öppnat våra fönster. I ett sånt läge är det oundvikligt att tankarna går tillbaka till allt vi har upplevt under dessa år och hur det började för vår del. 1993 hade vi efter lång vända beslutat oss för att försöka förverkliga vår stora dröm om Kilimanjaro, en dröm vi båda haft och som i inte så liten utsträckning gjorde att vi blev ett Vi. Vi reste med Äventyrsresor och med förvissningen om att det skulle bli vårt livs stora äventyr och att det sedan skulle bli vanlig vardag igen i fortsättningen. Som många säkert förstår så var det en naiv tanke och när vi var tillbaka hemma, så hade vi redan börjat drömma om att hitta

något nytt äventyr. Vi tittade i Äventyrsresors katalog och hittade en resa 1994 till Nya Guinea med titeln Bland huvudjägare och kannibaler och det lät bara snäppet mindre äventyrligt än att åka till månen. Den skulle ledas av en för oss okänd figur, som hette Magnus Andersson. Vi fick veta att han skulle hålla ett föredrag om just nya Guinea och om att resa dit, på Etnografiska museet i Stockholm. Vi satte oss i bilen och for dit för att känna efter om denne Magnus var någon vi kunde lämna våra liv i händerna på. Uppenbarligen föll det väl ut, för på hemvägen lade vi kuvertet med inbetalning av anmälningsavgiften på brevlådan. Kommer ni ihåg att det funnits en tid när betalningar sköttes på det viset? Nå, det blev en resa vi aldrig kommer att glömma, inte minst för att vi då blev bekanta med några av de som förblivit våra bästa vänner så länge livet har tillåtit det. Magnus berättade för oss om en förening hemma i Sverige som hette Scandinavian Geographic Society och att han trodde att vi skulle trivas som medlemmar i den. Eftersom vi tyckte att Magnus varit en utmärkt och pålitlig ledare för vår resa, så litade vi på honom och skickade in vår ansökan om medlemskap så fort vi kommit hem. Vi fick så den första inbjudan till veckoslutsmöte, men den hölls på Sundsvollden i Norge och det kändes alldeles för äventyrligt för oss att vara med på, även om en av våra idoler, klättraren Ralph Højbakk, skulle berätta om klättringar på världens högsta berg. Det här var en tid när vi själva klättrade en del, om än på mycket mindre berg. Så blev vår första träff i stället hösträffen på Visingsö 1995.

Inbjudan till träffen stod att det var möjligt att följa med en buss från Göteborg, som skulle köras av en viss Lennart Manning, men det lät för djävt. Kanske för att det i samma nummer av Briefing fanns en annons för SGS-kläder med rubriken Expeditionsklädd med elegans och dessa

kunde beställas av samme Lennart Manning. Vi såg för vårt inre öga en buss full med väderbitna och solbrända människor och en busschaufför i kakidress och tropikhjälm. Programmet lockade dock, inte minst för att vår vän från Göteborgs Klätterklubb, Rafael Jensen, skulle berätta om den då nyligen avslutade klättringen på K2, där hans klätterkamrat Daniel Bidner tyvärr omkommit. Vi minns ännu den starka berättelsen, som Rafael höll med sin fot i ett stort paket fullt av sönderfrusna tår.

Eftersom vi inte vågade åka buss för vi Emot Gränna med hjärtat i halsgropen bara för att direkt vid färjeläget mötas av en grupp helt vanliga människor och där vi genast kände oss välkomna och inneslutna i ett oerhört vänligt och intressant sammanhang. Vi har sedan dess varit med på så gott som alla träffar förutom ett par när vi varit på resa. När jag funderat över allt som SGS betytt under åren, har jag tittat i gamla verksamhetsberättelser och andra källor som t.ex. boken jag satte ihop om föreningen efter jubileumskryssningen 2018 (som det finns några exemplar kvar av om någon vill köpa) och inte minst på vår hemsida där det är möjligt att se programmen för alla våra möten sedan det första 1988. Klicka bara på rubriken "Aktiviteter" i högerkanten och sedan på Tidigare veckoslutsträffar, så kommer en förteckning över alla träffar och för varje träff kan man klicka på "Läs mer" för att få upp hela programmet för varje möte. Jag kan garantera att ni kommer att föras bort på minnets ocean och med beklagande över sånt ni har missat. Det är omöjligt att läsa där utan att förstummas av vilka helt fantastiska programpunkter och föredragshållare och bilder vi har fått möta genom åren. Alla som har varit med och bidragit till detta är värda hur mycket tack som helst.

Jag skulle kunna skriva i all oändlighet om alla de programpunkter som har satt

outplånliga spår, men det ska jag inte utan vända tillbaka till vad SGS har betytt för mig. När vi hade varit medlemmar några år, fick vi frågan om inte någon av oss kunde tänka sig att vara med i styrelsen och eftersom jag hade hygglig föreningsvana tog jag på mig den uppgiften. På årsmötet 1998 på Tjärö valdes jag in i styrelsen och min första konkreta uppgift blev att tillsammans med vice ordförande Gunborg Johnselius och resemästare Calle Nord arbeta med arrangemangen för vårt 10-årsjubileum på Sundbyholms slott, som de 96 personer som deltog, inte kommer att glömma i första taget.

Inte så långt efter vårt jubileum fick jag frågan av föreningens valberedning om jag kunde tänka mig att ta över som ordförande efter Marianne Billing, som önskade avgå. Jag accepterade efter viss vanda och var klok nog att sätta upp som enda villkor att vi skulle kunna utse Kristina Bergman till vice ordförande och det lyckades vi med.

Så blev det årsmöte på Flämslätt Kursgård 1999 och i ett strålande majväder valdes jag att ta över ordförandeklubban efter Marianne Billing. Jag kände mig hedrad men samtidigt orolig för att uttrycka det mildt, för hur jag skulle kunna fylla ut Mariannes skor och då inte minst hennes eleganta och lugna sätt att lotsa oss genom våra träffar. Jag ska villigt erkänna att jag var plågsamt orolig på de efterföljande mötena och det var nog värst för Eva att försöka få mig att gå ner i varv och övertyga mig om att det säkert skulle gå bra. Jag minns också glädjekänslan efter mötena i bilen på väg hem. Det kändes som att färdas på små moln och jag tänkte på alla goda ord och den tacksamhet jag fick ta emot när pàrsen var över och vi kunde konstatera att vi genomfört ännu en lyckad veckoslutsträff. Och jag är oändligt tacksam för alla positiva och glada reaktioner jag har mött under de gångna åren.

När jag valdes till ordförande så kunde jag och alla andra läsa i verksamhetsberättelsen för år 1998 att vi det året blivit 418 betalande medlemmar. Jag minns att min spontana reaktion var att en så trevlig och givande förening borde ha många fler medlemmar och att vi självklart borde vara åtminstone 500 och därför tjuvade jag om att vi borde värva så många vi kunde. Många medlemmar var mycket engagerade och aktiva och alla som reste på andra resor än de som arrangerades som SGS-resor uppmanades att berätta om vår förträffliga förening. Hur det nu gick till så kunde vi till min stora glädje i verksamhetsberättelsen för år 2006 notera att vi det året blivit 514 medlemmar. Det tycker jag var extra roligt och inte minst för att vi kunde känna oss trygga ekonomiskt för föreningens närmaste framtid. Av det skälet var och är det roligt och viktigt att så många medlemmar kommer på våra veckoslutsträffar. Det är nästan det enda som kunde skapa ett visst överskott efter-som vi, när vi gör budget för ett möte, räknar med att det ska gå ihop om det kommer ett visst antal medlemmar. Eftersom det under åtskilliga möten var fler som kom än vi kalkylerat med, så blev det ett litet välkommet överskott. De möten som haft flest deltagare var på 20-årsjubileet i Söderköping på Söderköpings brunn, där vi var 141 som hade samlats för att fira. Exakt lika många var vi på vårträffen 2007 på Falsterbo kursgård i Höllviken. Visserligen har inte alla möten varit lika väl besökta, men jag har ändå imponerats av att så stor procent av en förenings medlemmar gör sig besväret att åka ganska långt och ibland besvärligt för att få vara tillsammans och förhoppningsvis uppleva intressanta programpunkter. Nästan lika många var vi sedan på mötet i Hjo med 140 deltagare. Många gånger har det kommit önskemål om att söka oss norrut och vi har försökt, men tyvärr har våra möten norr om Dalälven blivit de minst besökta. Mötet med minst antal besökare

blev träffen på Hållandsgården i Järpen, men jag tror att alla som var med där har särskilt varma tankar om det mötet och inte minst om tågresan tillbaka söderut.

Jag kan naturligtvis inte blicka tillbaka på åren i föreningen utan att tänka på alla resor som har haft sitt avstamp i SGS. Alla medlemmar har naturligtvis också gjort många resor på egen hand, men våra föreningsresor har ändå alltid haft en särskild lyster. När jag tittar på uppgifter om de gångna åren skulle jag önska att det fanns lika mycket detaljer om resorna som om träffarna. I våra verksamhetsberättelser finns uppgifter om antal deltagare och reseledare för varje resa, men inga fler detaljer. Som väl är så finns ju också alla nummer av vår Briefing att tillgå på vår hemsida och från år 2006 kan man läsa hela numren. Våra resor har naturligtvis i ganska stor omfattning blivit beskrivna där och också det är en riklig källa att ösa ur. Under alla de år som nu har gått skulle jag inte ha kunnat göra särskilt mycket om jag inte hade haft en fantastisk styrelse att luta mig mot och jag skulle egentligen vilja berätta om var och en av dem och hur mycket de har gjort och hur de alla har bidragit till att mitt ordförandeskap har blivit så lätt att bära. Låt mig bara betyga för er alla att ni kommer att finnas och värma mitt hjärta till den dag jag ger mig ut på den sista resan.

Nu börjar ett nytt kapitel och jag kommer liksom Eva att fortsättningsvis vara medlem i SGS och sträva efter att komma på våra träffar så länge som vi har fysiska möjligheter. Vi hoppas så klart att vi ska ses då och jag är oändligt tacksam för att vi har mötts och att jag har haft förmånen att få räkna er som vänner. Lycka till i framtiden på hemmaplan eller på resor och när vi ses härnäst kommer vi naturligtvis att dela med oss om det vi har upplevt. Just nu hoppas jag att så många som möjligt ska ses i Tranås. Välkomna!

Magnus Andersson har lämnat oss

Den 26 januari i år nåddes vi av budskapet att Magnus Andersson avlidit ett par dagar innan. Vi har ju länge känt till att hans hälsa inte varit den bästa, men också att han fått hjälp och var vid gott mod och planerade att resa till sitt älskade Bali och inte minst att det ingick i hans planering att för egen hand i bil köra till Tranås för att vara med på SGS Vårträff där under Kristi Himmelsfärdshelgen. Som ordförande i vår förening hade jag länge sett fram emot den träffen på ett särskilt sätt. En av de uppgifter som hör naturligt till den positionen är ju, att när situationen så bjuder, avtacka avgående styrelsemedlemmar för deras insatser för att hålla vår förening verksam och vital. I Tranås skulle jag så äntligen på hela föreningens vägnar få möjlighet att avtacka Magnus för hans mångåriga arbete i styrelsen. Under många år var Magnus sekreterare och årsmötet i Sigtuna 2018 blev det sista årsmötet, där Magnus med sedvanlig elegans skrev årsmötesprotokoll och vid vår träff också följdriktigt det sista styrelseprotokollet. Vid årsmötet 2019 hade han av olika anledningar inte möjlighet att vara med, så där kunde vi inte genomföra avtackningen och sedan kom den märkliga perioden präglad av Covid19, vilket innebar att inga träffar alls kunde hållas under en lång period. När vi äntligen kunde träffas igen 2022 i Uddevalla kunde Magnus av hälsoskäl inte delta, liksom inte heller på vår jubileumskryssning på Rhen på våren 2023, men nu i Tranås skulle det äntligen bli möjligt att tacka Magnus för alla insatser under många år. Men ödet ville annorlunda och nu sörjer vi alla att vi aldrig kommer att få tacka Magnus öga mot öga för allt han har betytt för oss som personer och för SGS som förening.

För inte kunde vi ana, när vi den 13 maj 2018 utanför Stora Brunnsbo i Sigtuna tog avsked av varandra efter ännu en minnesvärd träff, att vi aldrig skulle få träffa Magnus igen.

Att i det här läget skriva om allt vad Magnus har betytt för oss som grundare av SGS, som arrangör och reseledare för fantastiska resor till hörn av vår värld, som vi aldrig annars hade fått se, och framför allt som vän, känns bara futtigt och helt meningslöst. Vi om några vet ju allt detta och så mycket mer och vi kan bara känna oss tacksamma för att vi har haft glädjen att möta Magnus och kunna räkna oss till hans vänner. Alla vi som är medlemmar i SGS kommer aldrig att glömma Magnus.

En biltur på den gröna ön

Text och bild: Kristina Bergman

Under sensommaren blev det en biltur på Irland under sex dagar. Egentligen är inte avstånden så stora, men vi fick ändå ihop 140 mil på dessa dagar. Redan första dagen började vi ifrågasätta trafiksäkerheten. Visst finns det fina motorvägar och dylikt, men det var inte där vi huvudsakligen körde. Ute på landet är vägarna smala och inte av bästa kvalitet. Dikesrenar är inte röjda och det värsta av allt är hastigheterna. Ofta gällde 80 km/tim eller i värsta fall 100 km/tim. På vägar där vi är vana vid 50 - 60 km/tim. Ibland stod det målat i asfalten SLOW trots att 80/100 km/tim gällde enligt skyltarna. Vilket skulle följas då? Hur som helst; vi tog oss fram och allt gick fint. Västkusten på Irland är vild, grön och vacker. Vi började med en tur nordväst om Galway runt nationalparken Connemara. Tyvärr var vädret inte det bästa så någon vandring blev det inte där. Men hedlandskapet är vackert med riklig blomning av ljung m.m. Vi besökte det vackra nunneklostret Kilmore Abbey innan färden gick vidare söderut.

Klipporna Moher besöktes, en stor turistattraktion och välorganiserat med besökscentrum. Detta besökscentrum låg inbyggt i en kulle, precis som lunnefåglarna bor. Och dessa besöker platsen delar av året, dock inte i augusti. En fin vandring längs klipporna är möjlig, men man får passa sig om man har svindel.

*Nunneklostret
Kilmore Abbey*

Vi fortsatte söderut för övernattnig i den lilla staden Kilkee. Ofta åt vi på pubarna. Där serveras god mat större delen av dagen. Naturligtvis blev det fish and chips några gånger. Läste nyligen att den nu levande äldsta mannen på jorden hade uttalat sig om vad han gjort för att bli så gammal. Han nämnde att han äter fish and chips varje dag. Så nu vet ni det.

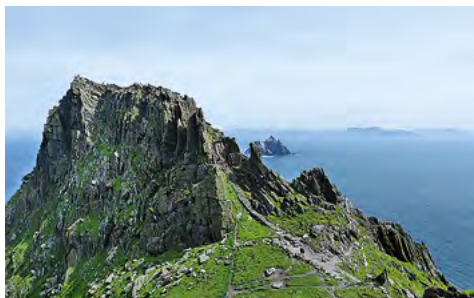
Klassiska turer på Västkusten är Dinglehalvön och Ring of Kerry. Smala vägar ringlar sig längs kusten och det är branta klippor, gröna kullar med får och kor och ett blåsigt Atlanten. Det finns fina stränder, men det var för kyligt för bad. Vi hamnade på ön Valentia för övernattnig nästa natt. Därifrån ser man de kända, klippiga och mytomspunna Skelligöarna. De har väl alltid dragit till sig turister, men nu är situatio-

nen kaotisk. Trots miljöorganisationers och andras protester gjordes inspelningar till Star Wars här. Två omgångar. Och nu vill massor av turister dit. När förhållandena inte är optimala med kraftig blåst blir båtturerna inställda. När vi kom dit hade flera dagars turer blivit inställda och vi träffade en fransman som väntade tålmodigt på sin tur. Vi åkte istället mot en halvö väster om Cork. Där blev det pubbesök med fish and chips, vandring ut på klipporna till en fyr med vacker flora och sedan en trevlig övernattnig precis vid havet.

Nästa dag körde vi genom inlandet mot Dublin. Ett lunchstopp i Tipperary blev det. En liten sömnig småstad med pubar, som försöker dra till sig turister med diverse grönt pynt. T.o.m. mineralvattnet hette Tipperary där. Under lunchen på puben underhölls vi med Greyhound tävlingar på TV. Ytterligare en trevlig övernattnig i utkanten av Dublin avslutade vår resa, Tyvärr ställde en strejk i Norge till vår hemfärd. SAS skrev att de gjorde allt de kunde för att hjälpa oss att boka om vår hemresa. Det tyckte inte vi, när ingen ombokning dök upp digitalt och kundservice inte svarade i telefon på en timma. Men vi kom hem ändå!

Skelligöarna är två små obebodda bergiga öar utanför Irlands sydvästra kust. Den mindre ön är Little Skellig, den större är Great Skellig eller Skellig Michael. Båda är kända för sitt fågelliv och båda är naturreservat.

Little Skellig har Irlands största havssulekoloni med cirka 20 000 par. Great Skellig är känt för sitt gamla kloster vilket är uppskrivet på Unescos världsarvslista sedan 1996. Öarna är på grund av sitt klara vatten populära bland dykare. (Bildtext & foto Wikipedia).

Skellig Michael, med Lilla Skellig i balgrunden.

Tågluft Tyskland-Schweiz

16-27 september 2024

Text och bild: Ulla Berntsson

Efter ett antal, närmare bestämt sju, långa resor med flyg till USA, Kanada och Mexico under åren 2008-2022 plus ett tiotal kortare flygresor inom Europa, känns det som om det är dags att minska på flygandet, helst till noll.

Av en slump hittade jag Swedish Railtrotters (www.tagcharter.se) vars specialitet är att hjälpa oss resenärer att boka tåg och hotell. Det finns förslag på färdiga paketresor men även resor enligt egna önskemål. Vi valde paketresan Rundresa med vyer i mellersta Europa.

Nu är det dags att berätta om vår resa, som vi är nöjda med på alla sätt. Mer fakta kring bokning, budget osv kommer i slutet.

Dags att resa!

Tidig morgon på Göteborgs central, fyra förväntansfulla pensionärer ska äntligen efter månader av resprat, en del oro men mest positiv reslängtan, starta sina livs första tågloffningar! Vi som reser är Ulla och Bosse Berntsson, medlemmar i SGS, och våra goda vänner Lisbeth och Monica. Första dagen tar vi oss utefter Västkusten och Öresundsbron till Köpenhamn, där vi byter tåg för att framåt 15-tiden komma fram till Hamburg hbf.

Efter snabb incheckning på Hotel Novum Kronprinz hinner vi med en promenad i Hamburg ner till hamnen, där det kända konserthuset Elbphilharmonie tronar med vid utsikt över hamnområdet. Vårt mål är dock mat, vilket det också blir på restauranten Blockbräu, där Bosse beställer in en Schweinshaxe, dvs fläsklägg modell större, med surkål och en stor öl till! Tillbaka till hotellet för att sova och ladda inför nästa dag, som också innehåller två tågresor. Stegråknaren angav 12.348 steg trots nio timmar på tåg.

Moseldalen

Resan fortsätter med ett lite förvirrat tågbyte i Köln, där vi hade hoppats hinna gå in i Kölndomen, men bytestiden fick läggas på att hitta rätt station.

Om det bara hade varit tydligt skyltat från Köln hbf till Köln Messe, som låg på andra sidan Rhen, hade vi sluppit stressa. Samtidigt lärde vi oss att vi fixar detta!

Nu är det dags att uppleva Cochem i Moseldalen. Vi bor tre nätter här, så centralt det bara går på Moselpromenade 1. Vädret är sommarvarmt och vi bara njuter! En av dagarna promenerar vi upp till slottet Reichsburg, dricker kaffe med Apfelstrudel på slottsterrassen med utsikt över hela lilla vackra Cochem.

Nästa dag blir det linbana, Cochemer Sesselbahn, upp till Pinner-Kreuz. För den av oss som aldrig åkt linbana tidigare var det en bra nybörjarbana, lagom högt och långt.

Förutom bra restauranter i Cochem hittade vi en irländsk pub i en källarlocal nära hotellet, där vi tillbringade några timmar varje kväll. Mysigt med en inredning som inte kan beskrivas; pryglar, tavlor överallt på väggar och i taket. "Livemusik" på tv-skärmar, musik oftast i vår smak. Tro det eller ej, men rökning var tillåtet inne på puben och på många andra ställen, något som vi inte alls är vana vid hemma längre. Men på puben kändes det lite nostalgiskt med röklukten (själv har jag aldrig rökt) och vi satt i ett lite avskilt rum utan rökare. Genomsnittet steg under dagarna i Moseldalen var ca 10.000.

Schweiz

Nu är vi inne på resans femte dag och lämnar Tyskland för Schweiz. Det ska bli tre tågbyten och föga anar vi hur denna dag ska bli. Tredje tåget mellan Frankfurt hbf och Basel SBB har problem, osäkert vad, så vi missar vår sista anslutning. Klokt nog bestämmer vi att missa ett tåg till och i stället äta på stationen i Basel. Det finns inte mycket att välja på, men den thailändska mat vi valde, var vällagad och serverades på porslin i stressfri miljö. Redo för sista tågresan till Interlaken West, där vi efter en kort promenad i mörkret hittade vårt hotell. –Så skönt det ska bli att äntligen komma till rummet efter en lång resdag! Men nej, detta är inte vårt hotell!! Resebyrån har av misstag bokat ett hotell med samma namn, Hotel Rössli, med samma gatuadress, Hauptstrasse. Vårt bokade hotell ligger utmed Brienzersee, dit man kan ta sig med en kort tågresa och sedan buss och vara framme vid 22-tiden. Oj, nu gick luften ur oss och all energi försvann! Men vi valde att ta en taxi, det var ändå bara en mil dit, och 74 CHF (knappt 1.000 SEK) senare var vi framme i lilla byn Oberried. Vi blev vänligt mottagna och visades till våra rum. Hotellet var av vandrарhemskaraktär med tillgång till kök och jag tror att det bara fanns fem rum. Underbart att vara framme, men det mejl jag skrev denna fredagskväll med titeln "brådskanie" till Railtrotters innehöll frustration och meningen –Vi vill inte bo här! Nåväl, vi kunde ändå skratta åt situationen och var mycket nyfikna på den kommande morgonens frukost och inte minst var vi hamnat. Vårt lilla hotell med underbar utsikt över Brienzersee, tukosfärgad av glaciär-

Utsikt från rummet i Oberried Lauterbrunnen Brienz

vatten, personligt serverad frukost och busshållplats fem minuter från hotellet, gjorde dessa tre dagar nästan till resans bästa! Nej, vi blev inte ombokade, allt inne i Interlaken var fullbokat. Däremot fick vi ekonomisk kompensation för utlägg och lägre hotellstandard.

Vädret är fortfarande sommarvarmt och vi gör en tågutflykt till Lauterbrunnen, en fantastisk dal med utsikt över snöklädda toppar, bl.a. Jungfraujoch. Här vandrar vi omkring många timmar och äter sallad, inköpt på en mycket välsorterad mataffär vid stationen Interlaken Ost, i skuggan under ett träd. Alldeles intill bärgas det hö, det luktar barndom med nyslaget gräs. Under vandringen bevittnar vi också en nyfödd kalvs första trevande försök att resa sig. Uppväxt på en gård är det glädjande att se småskaligt jordbruk med frigående djur betande frodigt, grönt gräs i små grupper. Men när jag ser att de flesta kor har koskällor i varierande storlek hängande runt halsen, blir jag ledsen. Vid minsta rörelse ljuder skällornas klang genom dalen. Varför utsätter man djuren för detta?

Nästa dag gör vi en bussutflykt till Brienz, en vacker 10-minuters resa utmed Briensersee. Fortfarande lika vackert väder och därmed samma turkosfärgat vatten i sjön. Vad vi inte vet är att Brienz drabbades av häftiga översvämningar fyra veckor tidigare. I stort sett hela byn översvämmades, delar av kyrkogården spolades bort och järnvägsrälsen förstördes. Nu förstår vi varför det är ersättningsbussar från Interlaken i stället för tåg. Man måste ha gjort ett enastående arbete med att röja efter förödelsen, för vi ser inte många spår av katastrofen. Avsaknad av räls syns förstås och det flyter en del bråte i sjön. Är man intresserad, finns det flera filmer på Youtube, sök på Brienz 12.08.2024

Brienz är väldigt mysig att gå omkring i, en lång strandpromenad med en lämpligt placerad kaffevagn, när vi är sugna på förmiddagsfika. Den lilla orten är världsberömd för sina träsnideritraditioner, många välgjorda skulpturer kan vi beundra utmed promenaden. Under vistelsen i Oberried snittar vi på 14.700 steg per dag.

Glad vandrare i Brienz

Glaciärexpressen

Dags att resa vidare och kanske är det denna dag, som ska bli resans höjdpunkt? Vi lämnar Interlaken Ost för att via fem olika tåg ta oss till Chur. Delar av dagens resa följer Glaciärexpressens sträckning. Vi har dock valt att åka med lokala tåg, något som vi är glada för, när vi inser att skillnaden mellan vårt tåg och den berömda Glaciärexpressen inte är så stor. Våra tåg har många tomma platser, så vi kan breda ut oss och byta sida i tågen allteftersom vyerna växlar. Den här dagen är det mulet och lite småregnigt men inte dimmigt. Vyerna är förstås fantastiska och alla tåg är punktliga. Framme i Chur checkar vi in på Hotel Post och strax efter skymningen hittar vi en fin restaurant, där jag bjuds på födelsedagsmiddag av mina goa reskamrater. Antal steg, trots tågresande mest hela dagen, blir 9.000.

Tillbaka till Tyskland Mainau

Nästa dag åker vi vidare och lämnar Schweiz för att ta oss till Konstanz vid Bodensjön. Bara ett tågbyte idag och

det är i storstaden Zürich efter ännu en vacker tågresa. Här har vi ett stopp på några timmar. Vi hinner gå omkring i Gamla stan med sina smala gator och gränder. Gott om butiker förstås och gamla vackra byggnader och kyrkor. Till lunch blir det mustig gulaschsoppa under ett träd på en uteservering. Roligt att ha varit i Zürich, men jag känner mer och mer att storstäder inte är min grej; naturupplevelser ger mig mycket mer. Stationen i Zürich är gigantisk men välskyttad och utrustad med många skåp för bagageförvaring.

I Konstanz bor vi två nätter på anrika Hotel Graf Zeppelin, en kort promenad från stationen. På detta hotell, liksom på flera andra, betalar vi en turistskatt, 18 Euro för varje rum. I gengäld får vi ett gratiskort på lokaltrafiken. Perfekt, när vi nästa dag enkelt kan ta bussen till blomsterön Mainau! Återigen sommarväder och ganska få besökare i detta blomstrande paradiset. Våra favoritblommor, dahlior, blommor i alla färger. Enligt ett anslag 12.000 plantor! Arboretet med sina mäktiga träd är rogivande att strosa omkring i. Hundräriga Sequoiaträd ger perspektiv och tacksamhet att få uppleva så mycket under min egen livstid. Stegräknaren visar nästan 15.000 steg per dag i Konstanz.

Hemresa

Dags att resa hemåt. Först en lång resdag med tågbyte i Offenburg. Vi ser storstaden Frankfurt och dess finanscentrum med opersonliga skyskrapor och mängder av människor. Efter tågbytet kommer vi till Hamburg och checkar in på Hotel Condor i ruffiga stadsdelen Sankt Georg alldeles nära stationen. Vi tycker att Hamburg inte känns tryggt

att vara i när det är mörkt, men vi hittar en helt ok restaurant alldeles runt hörnet från hotellet.

Nästa dag, som är resans sista, åker vi hem till Göteborg via ett snabbt byte i Köpenhamn. Dessa sista två dagar blir det bara knappt 4.000 steg per

dag. Efter en resa, som överträffat alla förväntningar, nästan inga missöden, många härliga minnen och drygt 500 bilder i mobilen, är det skönt att vara hemma igen. Nu har vi fått energi för att ta oss an den svenska hösten!

Jag förmodar att många Briefingläsare besökt samma platser som vi och väljer därför att dela med mig av några kobilder från olika platser.

FAKTA

Om någon inspirerats att göra en resa med tåg, kommer här fakta om vår resa:

Bokning: Svenska Railtrotters, www.tagcharter.se Resebyrån köpte våra Interrailkort (senior 7 resdagar inom en månad), la upp resrutten och sedan fick vi en länk till vår app Railplanner, bokade nödvändiga platsbiljetter och alla hotellnätter. Vi fick också en 7-sidig PDF md beskrivning av alla resmål. Mycket nöjd med deras service och bemötande. Pris: 19000 SEK/person (priset är beroende på säsong) Inför resan var vi ganska nervösa hur allt tågåkande skulle fungera, inte minst oroliga för att appen Railplanner skulle krångla. Men vi lärde oss snabbt att

hantera tågresandet och kunde utan större problem ändra tåg i appen vid missad anslutning i Basel. Vi har också haft nytta av att följa Facebookgruppen Tågsemester, en källa med outtömlig erfarenhet av tågresor.

BUDGET: Vi valde att växla in både Euro och schweizerfranc men använde också kortbetalning. Vi unnade oss att äta bra men inte lyxigt och gjorde utflykter vi kände för. Min kostnad för resan blev totalt 27.000 SEK fördelad på följande sätt:

Interrailkort, platsbiljetter, 11 hotellnätter.....	19.000
Extra resor med tåg och buss, inträden, linbana.....	700
Mat, fika, några souvenirer.....	7.300

PACKNING: Efter mycket tankearbete valde vi att försöka begränsa packningen utan att känna att vi skulle sakna något under resan beroende på väder och resmål. Jag packade i en ryggsäck, 65 L, 7 kg och en liten ryggsäck för viktiga papper och annat som behövde vara lättåtkomligt. Dessutom en liten midjeväska för pass, pengar platsbiljetter och mobiltelefon. Mina reskamrater valde varsin mindre kabinväska, liten ryggsäck och en liten väska för pass, pengar mobil. Bosse, min man, kunde ofta lägga min stora ryggsäck på sin rullande kabinväska, fungerade bra inne på stationer vid förflytningar. När vi gick till och från hotellen bar jag ryggsäcken på ryggen. Mycket nöjd med våra bagageval. Det var lätt att få upp allt på hyllorna på tågen. Vi såg många resenärer, som kämpade med fullstora väskor.

Avslutar med tågkartor med vår rutt inritad, lappar med blå text är tågbyten och röda är övernattningsplatser.

Blå = Tågbyte • Röd = Övernattning

TV-program-tips och bok

Många medlemmar i vår eminenta förening har besökt låtskilliga länder på vår jord, kanske inte alla 195 länder, men inte långt därifrån. En som tillhör den exklusiva skaran, som har "bockar av" alla 195 länder, är Martin Källstrand. Man kan läsa om honom i Vagabond nummer 1, 2025. Han har inte bara klivit över landgränserna för avbockning, utan verkligen velat lära känna människorna och kulturerna överallt. Jag har ännu inte hunnit läsa hans bok om detta resande, som han beskriver som beroendeframkallande. Men det är givet, att jag måste införskaffa hans bok "Travel Maniac".

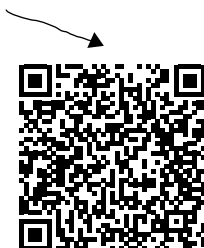
Om man vill drömma sig bort till otillgängliga, spännande platser kan man slå på svt 1 (finns på play) Det råkade jag göra vid ett tillfälle och blev fast för en programserie som heter "Ett enklare liv". Serien har tydligen gått i 7 säsonger, men det hade jag missat. Det handlar om Ben Fogle, en mycket sympatisk Londonbo, i 45-årsåldern. Han är en riktig äventyrare, som möter människor som valt att vända vårt moderna samhälle ryggen för att bosätta sig på de mest avlägsna platser på jorden och börja ett nytt liv. De har fått nog av ekorrhjulet vårt samhälle har skapat och vill få ut något annat av livet, trots eller kanske pga att de i många fall är välbärgade och välutbildade. Ben följer sina utvalda personer under en tids vistelse hos dem för att se hur de klarar tillvaron. Vid ett tillfälle kunde jag faktiskt le igenkännande, när han besökte en äldre engelsk dam, som slagit sig ner i Lalibela i Etiopien. I stället för att sitta hemma som pensionär gav hon sig iväg till Etiopien för att "göra nytta" och där blev hon kvar. Och tänk, en mycket spektakulär restaurang, som jag besökte under min vistelse i Lalibela 2016 hade hon grundat!!

Ben Fogle har hunnit besöka många intressanta personer, när han tagit sig fram i väglöst land för att hitta dessa. Mycket sevärt!

Christina Völcker, Briefingredaktör

Ett enklare liv/svtplay

Resemästarens sidor

I detta nummer av Briefing presenterar jag inte någon ny resa, men du kan läsa mer om kommande SGS-resor. Resan till Sydgrönland är nästan full, bara 1 plats kvar. Även resan till det okända Aragonien i Spanien med Thomas Gustafsson är garanterad och har bara ett fåtal platser kvar. SGS nya resa till Pantanal i Brasilien 2026 ligger fortfarande långt fram i tiden och är du intresserad

av att få veta mer om resan anmäler du intresse till arrangören.

Du kan läsa mer om våra planerade resor på vår hemsida, sgsresa.se, där du ofta hittar hela reseprogrammet. Där finns också tidigare resor publicerade.

Har du frågor om någon SGS-resa eller vill boka dig, kontaktar du researrangören direkt.

Kalendarium

Sydgrönland – en resa fylld med natur, kultur och historia

Datum: 22–29 juli 2025.

1 plats kvar!

En färd genom historien – det okända Aragonien med Thomas Gustafsson

Datum: 16–22 september 2025.

6 platser kvar, varav en damrespektive en herrplats i del i dubbelrum!

Boka!

Hos jaguarer, jätteuttrar, indianer & cowboys - PANTANAL med Staffan Widstrand
Tid: augusti 2026
Intresseanmälan!

Sydgrönland

– en resa fylld med natur, kultur och historia

Följ med på en historisk resa som tar dig tillbaka till 900 talet när Erik den röde bosatte sig i Brattahlíð på Södra Grönland. Vi lär oss om livet på den tiden och ser både ruinerna och en flott rekonstruktion av ett långhus från tiden Erik den röde bodde där.

På denna resa träffar vi människor som bor och verkar här. Vi besöker nutida fårgårdar, men samtidigt besöker vi de historiska platserna kombinerat med att uppleva den spännande naturen runt omkring oss.

Sydgrönland skiljer sig tydligt från resten av landet, klimatet är betydligt mildare, det ligger ingen is på havet om vintern men under försomrarna lyser fjordarna vita av packis. Här bedrivs fåruppfödning och en del jordbruk. Landskapet präglas av höga fjäll

kring de inre delarna av fjordarna och skärgård utanför kusten. Här tog ett isländskt nybyggarsamhälle form kring år 1000 och lämningarna kan idag ses över hela Sydgrönland. Dagens gårdar är oftast placerade på samma platser som Nordbornas – det finns tydliga paralleller mellan deras och de nuvarande lantbrukspionjärernas projekt.

År 2017 blev fem kärnområden i södra Grönland inskrivna på UNESCOs världsarvslista. De representerar ett unikt landskap och fascinerande historia av jordbruket i Arktis, från Inuits och Vikingarnas bosättning till dagens grönländska fårbönder. Hvalsey, Igaliku och Qassiarsuk är 3 av UNESCO-platserna tillsammans med södra Grönlands färgglada stad Qaqortoq.

Ställen vi planerar att besöka: Narsarsuaq, Igaliko (Gardar), Qassiarsuk (Brattalid), Qaqortoq, Unnartoq, Fårgårdar, Hvalsøy, Skinngarveri, Isfjorden

Reseledare Monica Larsson, var under 6 år bosatt i Grönland och har arbetat med turistnäringen på Grönland i drygt 25 år. Hon har en passion för matlagning, spännande grönländska skrönor och berättelser.

“Trots att jag jobbat med Grönland i så många år så finns det så otroligt mycket mer att upptäcka. Det blir spännande med en resa med fullt fokus av Sydgrönland!”

Pris: 62 850 kr

I priset ingår: flyg, helpension, boende, transporter, museibesök, guidningar och utflykter.

Datum: 22–29 juli 2025 (8 dagar)

Antal deltagare: 10–11 SGS-are, 1 plats kvar

Bokning och mer information: Grönlandsresor, mejl info@gronlandsresor.se, tel 08-556 269 70

En färd genom historien

– det okända Aragonien med Thomas Gustafsson

Hotel Monasterio de Boltaña är vår bas de fyra första dagarna då vi utforskar de aragonska Pyrenéerna.

Efter den uppskattade resan till Andalusien, Gibraltar och Ceuta 2021 är vi glada att kunna presentera en ny spännande spanienresa med Thomas Gustafsson som ciceron. Tillsammans med Thomas har vi tagit fram en unik resa för SGS, en vindlande historisk färd genom en bortglömd region som har så mycket att erbjuda sina besökare. Denna glesbefolkade del av Spanien bjuder inte bara på historiskt intressanta sevärdheter. Här finns en vacker och varierande natur och vi kommer att uppleva såväl Pyrenéernas grönskande bergslandskap som det torra och ödsliga högslättlandskapet, vilket återspeglas i flera av Francisco de

Goyas målningar. Alla som rest med Thomas tidigare vet att han lägger vikt vid god mat och dryck. I Aragonien njuter vi av lokala viner, smakrika fårostor och naturligtvis tapas! Vår historiska resa tar oss genom många olika tidsepoker då vi bland annat utforskar grottan Cueva de las Güixas - bebodd redan under förhistorisk tid, den storslagna järnvägsstationen i Canfranc från tidigt 1900-tal, klostret San Juan de la Peña - kungariket Aragons vagg, välbevarade medeltida byar som Aínsa, konstnären Goyas födelsehus i Fuendetodos och ett gripande besök i ruinstaden Belchite, vilket ger oss en inblick i spanska inbördeskrigets vanvett. Vi bor

Resan avslutas med två nätter på den spektakulära Paradoren Alcañiz i de södra delarna av Aragonien.

bekvämt och bra på hotell där vi kan känna historiens vingslag. Fyra nätter i ett ombyggt kloster från 1600-talet i hjärtat av de aragonska Pyrenéerna vid foten av Ordesa nationalpark och två

nätter på den spektakulära Paradoren i Alcañiz, belägen på toppen av Cerro Pui Pinos till hälften ett kloster och till hälften slott med anor från 1200-talet.

Ciceron och färdledare är spanienkännaren Thomas Gustafsson

Genom vår mycket uppskattade färdledare, Thomas Gustafsson, får vi en spanienupplevelse utöver det vanliga. Thomas är journalist, författare och Sveriges främsta Spanienkännare. Han har bott och arbetat halva livet i Spanien och skrivit en rad böcker om landet med olika teman som, reseguider, folkfester och traditioner, det spanska köket, politik och samhälle samt flera verk med historiskt fokus, bland annat den hyllade boken ”Spanien: En färd genom historin”.

Pris: Stockholm och Göteborg 32 900 kr, Köpenhamn 33 300 kr, exkl flyg 29 400 kr

Datum: 16 – 22 september 2025 (7 dagar)

Antal deltagare: 20–26 SGS-are. Vi har 6 platser kvar varav en dam- respektive en herrplats i del i dubbelrum.

I priset ingår: Flygresa Stockholm/Göteborg/Köpenhamn – Barcelona t/r, 6 nätter på historiska hotell av hög klass, halvpension med frukost och middag samt två luncher, alla utflykter och besök, vid behov lokalguide, Thomas Gustafsson som ciceron under hela resan samt klimatfinansiering av 1 klimatsmart spis till en familj i Nepal.

För bokning och information: Gränslösa Resor, mejl info@granslosaresor.se, tel 0151-209 00

PANTANAL

– hos jaguarer, jätteuttrar, indianer & cowboys
med Staffan Widstrand

Fotograf: Staffan Widstrand

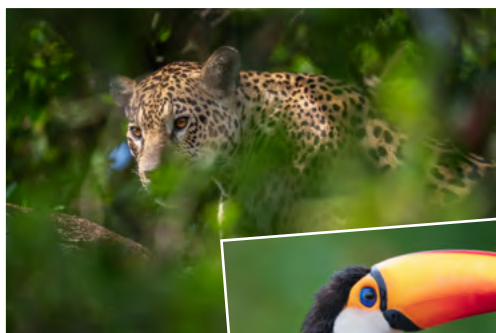
Pantanal är en av världens artrikaste platser och ett av världens största våtmarksområden, stort som halva Sverige, som breder ut sig över 200 000 kvadratkilometer i västra Brasilien, östra Bolivia och östra Paraguay. Fiskproduktionen per hektar är bland den högsta i världens sötvattenområden och i inget annat sötvattensområde lever fler fiskarter. Det har skapat ett fantastiskt djurliv som gynnas av fisk- och snäckproduktionen. Här lever allt från jaguarer, pirayor, anakondor och kabybarer, till jätteuttrar, kajmaner, hjortar och oerhörda mängder fåglar. Till största delen är Pantanal ett öppet mosaiksavannlandskap, med glesa galleriskogar längs flodfårorna och på mer höglänta platser. Halvårsvis är Pantanal ett nästan totalt översvämmat träsk med ett par meter djupt vatten. Resten av året

ett sjörikt, men torrt savannområde. Oavsett säsong är det riktigt varmt. Sånär som på en vanligen tio dagar lång vinter i juli. För människorna som bor här har det traditionellt varit boskapsrancher, hästar och kor som gäller. På senare årtionden har naturbaserad turism, för att se djurlivet och naturen kommit att bli en minst lika viktig inkomstkälla. Bland Pantanalns invånare är det cowboys och indianer som är grejen. Men här är det huvudsakligen indianerna, urbefolkningen, som ÅR cowboys på rancherna. I Pantanal är djurlivet ständigt närvarande och här samsas över 400 fiskarter om utrymmet med 600 fågelarter, 80 däggdjursarter, 1100 fjärilsarter och 50 reptilarter. Utrotningshotade och tillbakaträngda djur som jaguar, puma, jätteutter, ozelot, näsbjörn, vrålapa, capuchinapa,

trädmysrlok, jättemysrlok, och flera arter hjortar är det goda chanser att se, som alla har funnit en fristad i de svårforcerbara våtmarkerna. Pantanal är en av världens bästa platser för att se jaguarer på nära håll och det finns stora chanser till nära möten med dem. Fågelrikedomen är fantastisk med många arter papegojor, arapapegojor, kolibrier, tukaner, storkar, hägrar, kungsfiskare och ett antal spännande rovfågelarter. Djurlivet har ökat betydligt här de se-

naste 20 åren, inte minst jaguarerna. Det är turismens förtjänst. Att människor som vi betalar för att komma hit och se djuren och naturen har gjort att naturen nu fått en "egen ekonomi" till sitt försvar.

Vår SGS-resa leds av Pantanalveteranen, författaren och fotografen Staffan Widstrand som tar dig till sina bästa ställen här.

Fotograf:
Staffan Widstrand

Budgererat pris: 99 000 - 105 000 kr

Tid: 13 dagar i augusti 2026 med möjlighet at förlänga resan

I priset ingår: Internationellt flyg till Cuiabá, respektive från Campo Grande, inrikesflyg mellan Cuiabá och Campo Grande, logi (del i dubbelrum), helpension utom en frukost och en middag, transfer från/till flygplatser, samtliga safaris och båtturer enligt dagsprogram, övriga marktransporter, inträdesavgifter och andra avgifter, föredrag och fotoundervisning för dem som vill.

Förläng resan med 3 dagar

Förlängningsresan går till den unika Atlantregnskogen nära Sao Paulo, vilken har en stor artrikedom med bland annat tayramårdar och otroligt färggranna kolibrier, tangaror och tukaner - flera vilka bara finns här i hela världen.

Preliminärt pris: 15 000 kr

Intresseanmälan och mer information: Wild Nature fotoresor, mejl:

info@wildnaturefotoresor.se ange SGS Pantanal i ämnesraden, tel 070-589 13 18

Ofta låter man sig transporteras med bil eller buss.

